

trum vitri incidat, tunc margo iste in disco parvas, margo autem e regione existens magnas partes requiret. Rationem autem optimam & exactissimam quærendi partes, & quomodo observationes eclipsium solarium aptissime instituendæ sint, ipsimet Domini Observatores cogitatione investigabunt. Alio tempore, modò Deus annuerit, mentem meam, ea dñe, patefaciā. Existimo autem modum observandi eclipses per micrometrum, pro optimo habendum esse, salvo tamen aliorum judicio.

XV. Ejusdem.

De Mercurio in Sole,

Anno 1607.

Mercurium circa 5. Maji (uno duobusque diebus cītius aut serius) in Solem ingredi debuisse, equidem extra omnē dubium est: quoniam novissimæ atque optimæ Astronomicæ Tabulæ id demonstrant. Nos sanè loco quo degimus diligenter observavimus, nihil attamen assecuti sumus. Unde concludendum q̄ Solem nocturno tempore paragrasse. Idque, uti omnino existimo, noctū inter 5. & 6. Maii accidisse necesse est. Alioquin licet cœlum eo tempore non adeò fuerit serenum, Sole sœpius nubibus obtecto, verumtamen subinde satis se lucidum oculis exhibuit; adeò ut si Mercurius in ipso fäisset, conspicere ipsum sanè potuissimus. Præsertim quum mihi incognitum non sit, quonodo feso q̄ in sole spectandum præbeat, ut pote à me Anno 1590. & 1697. ibidem distincte satis observatus.

Dic 1. Maji cœlum Berolini toto die nubibus obductum fuit.

Dic 2. Maji ferè continuò pluebat, adeoque Sol videri non poterat. Dic 2. Maji mane adhuc pluebat, postea nubes cœlum obtexerant, Sole raro lucidam faciem monstrante.

Dic 4. Maji tempestas valde fuit inconstans atque ventosa. Hor. 10. min. 9. ante meridiem & Hor. 1. Min. 5. pomeridiana, Sol

na, Sol per 10 pedalem Tubum conspectus, purus erat ab omni macula & Mercurio.

Postea Solem quidem sc̄pius spectavimus, quotiescunque se videndum exhibuit, verum semper purus inventus est. Certi itaque sumus, q̄ hoc die in Sole non extitisse.

Die 5. Maii mane sparsim pluebat, Inde cœlo paululum clarescente, spem concipiebamus Mercurii in Sole videndi, incommodâ tamen tempestate, & vento vehementer spirante, eā frustrati sumus. Postea Solem interdum lucentem à sexta matutina, quoties per nubes licuit, sc̄pius contemplati sumus, nullus verò apparebat Mercurius. Observationses quas annotavimus sunt sequentes:

Die 5.		Maii.		Die 6. Maii.	
Hor.	I.	Hor.	I.	Hor.	I
12	55	2	28 p. m.	5	30 a. m.
1	5 p. m.	2	44 p. m.	5	37 a. m.
1	8 p. m.	3	16 p. m.	5	41 a. m.
1	13 p. m.	4	24 p. m.	5	53 a. m.
1	22 p. m.	4	53 p. m.	11	45 a. m.
1	28 p. m.	5	28 p. m.	4	15 p. m.
2	2 p. m.	5	40 p. m.		
2	21 p. m.	6	o. p. m.		

XVI.

J. Phil. de Wurtzelbau, Observatio Eclipseos Solis

totalis cum mora, Anno 1706, die 12. Maii horis antemeridi. habita Norimbergæ.

QUER calculus astronomicus pollicebatur hoc anno observanda utriusque luminaris diuersi a. post suis longum nubium obtectione pleruique impositum astrophæsis annis abhinc aliquot continuatum oti-